

hold. Ved at lægge Mæret 1847 til Grund har Udvalget vel ikke stødt paa mange pensionerede, særdeles høit aflagte Embedsmænd, men det har dog stødt paa nogle; og naar jeg ikke tager feil af den hele Tøndens, som har vist sig ved de finansielle Spørgsmaals Behandling paa Rigsdagen, saa troer jeg ikke, at jeg tager feil ved at stille det Hæroskop for Fremtiden, at der vil blive et betydeligt ringere Antal høit aflagte Embedsmænd, end der hidtil har været, og omvendt ville maafee de underordnede Embedsmænds Lønninger blive en Deel forøgede. Nu gaaer Udvalgets Forslag, som det selv udtaler, ud paa at formindste Pensionerne for de ældre Embedsmænd, som ere i en høiere Stilling, men det gaaer tillige ud paa at forøge Pensionerne for de yngre Embedsmænd, som have været en kortere Tid i Tjeneste; men Udvalgets Forslag er kun prøvet ved de Beregninger, der foreligge for Mæret 1847, som tilhører Fortiden med Hensyn til det indbyrdes Forhold mellem de høiere og lavere aflagte Embeder, og som endnu ikke har kunnet spore Fremtidens Indflydelse. Naar det derimod i Fremtiden vil vise sig, som jeg tillod mig at antyde, at man vil faae et betydeligt ringere Antal høiere aflagte Embeder og derimod bedre aflagte underordnede Embeder, da vil Beregningen blive meget ufordeeltigere, end den, det ærede Udvalg før Tiden har kunnet anstille. Jeg anseer det derfor for min Pligt ittide at gjøre opmærksom paa, at jeg, uagtet jeg ikke med bestemte Tal kan begrunde det, dog har den Tro, at Udvalgets Forslag snarere vil stille sig ugunstigt for Statskassen for Fremtiden end Udkastets. Men det er forøvrigt min Overbevisning, at det ikke kan blive nogen betydelig finansiell Gjenstand ligesom jeg overhovedet har den Tro, at, hvad enten vi holde os til det hidtilværende Pensionssystem eller vi følge Udkastets eller Udvalgets Scala, vil Sagen i finansiell Henseende ikke stille sig synderligt forskjelligt, hvad Embedsmændene selv angaaer; men, mine Herrer, jeg troer heller ikke, at det gjør Noget til Sagen; thi vort Pensionsvæsens Brøst skrider sig ingenlunde saa meget fra, at de egentlige udtjente Statstjenere have faaet en nogenlunde rundelig Pension, men Brøsten

ligger i vore saakaldte Reductioner. Vi have baade ved de civile og ved de militaire Reductioner, men dog navnlig ved disse sidste stadigt faaet en Byrde paa den aftagende Pensionsliste, som er den, der egentlig tynger paa Statskassen, og ingenlunde de ordinaire Pensioner. Jeg tillod mig at udtale, at jeg ikke i Almindelighed kunde erklære mig enig i alle de Motiver, som af det ærede Udvalg vare anførte for den af samme opstillede Scala, men jeg troer saa meget snarere at kunne fristage mig for, ibetmindste paa Sagens nærværende Standpunkt, at glennemgaae disse i det Enkelte, som jeg maa udtale, at Regjeringen ikke i det Hele kan med Bestemthed erklære sig enten for Udvalgets eller Udkastets Forslag, uagtet Flere af os, hvortil jeg hører, ere tilbøjelige til at foretrække Udvalgets Forslag, fordi jeg anseer det for at være fordeeltigere for Pluraliteten af Embedsstanden.

Der er endnu en almindelig Betragtning af Udvalget, som jeg paa Sagens nærværende Standpunkt maa omhandle, det er nemlig den, at Udvalget har troet at maatte udtale sig for aldeles lovbestemte Pensionsstørrelser, og derfor tilraadet, at udelade det Forslag, som indeholdtes i Regjeringens Lovudkast, at der var visse lovbestemte Grænser, indenfor hvilke Pensionernes Størrelse kunde bestemmes efter Embedsmændenes Alder, Duellighed og de øvrige forhaandenværende Omstændigheder. Udvalget har støttet det dertil, at det skulde være forbundet med for store Banfælgigheder for Regjeringen, at vurdere alle saadanne Omstændigheder, men dette kan jeg paa ingen Maade indrømme. Jeg troer, at, naar en Regjering blot nogenlunde er hvad den bør være, saa kan og bør det ikke være forbundet med store Banfælgigheder for den at bedømme, hvorvidt en Embedsmænd paa Grund af sin Alder og Duellighed fortjener en høiere Pension eller omvendt en lavere. Det er jo vist nok, at det er nemmest for Regjeringen kun at foretage et simpelt Regnestykke, og undlade en saadan Burdering af den Paagjældendes Fortjenester, men jeg kan heller ikke indrømme, at det, som af Udvalget er antydet, skulde være forbundet med Misligheder, at Regjeringen hidtil factiss har været i Besiddelse af en saadan